Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ PŘEDSEDY TRIBUNÁLU

ze dne 10. září 2019 *

„Řízení o předběžných opatřeních – Finanční ustanovení (rozpočet, finanční rámec, vlastní zdroje, boj proti podvodům) – Nucený výkon rozhodnutí – Návrh na zastavení – Přípustnost – Neexistence naléhavosti“

Ve věci T-762/18 R,

Sofia Athanasiadou, s bydlištěm v Aténách (Řecko),

Konstantinos Soulantikas, s bydlištěm v Aténách,

zastoupení M. Lappou, advokátem,

navrhovatelé,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Katsimerou a A. Kyratsou, jako zmocněnkyněmi,

odpůrkyni,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 299 SFEU a znějící na zastavení nuceného výkonu rozhodnutí Komise C (2017) 5883 final ze dne 22. srpna 2017, platebního rozkazu ze dne 30. října 2018, který se nachází ve spodní části kopie exekučního titulu přijatého na základě rozhodnutí Komise C (2017) 5883 final ze dne 22. srpna 2017 a všech ostatních souvisejících vykonatelných aktů,

PŘEDSEDA TRIBUNÁLU

vydává toto

Usnesení [1]

Skutečnosti předcházející sporu, řízení a návrhová žádání účastníků řízení

[*omissis*]

* Jednací jazyk: řečtina.

1 – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

2 Dne 24. ledna 1994 navrhovatelé založili společnost ECOSE původně na dobu desíti let. Doba trvání společnosti ECOSE byla prodloužena do roku 2018 na základě soukromých listin, kterými byly v letech 2002 a 2007 změněny stanovy.

[*omissis*]

4 Dne 28. listopadu 2007 uzavřela společnost ECOSE s Výkonnou agenturou pro vzdělávání, kulturu a audiovizuální oblast (dále jen „EACEA“), jednající na základě pravomocí, které jí byly svěřeny Komisí Evropských společenství, grantovou dohodu 2007–3567/001–001 na realizaci projektu 133962-LLP-1 – GR-GRUNDTVIG-GMP, s názvem „Senioři v akci“.

[*omissis*]

6 V březnu 2012 byl ve společnosti ECOSE z podnětu Komise proveden finanční audit za období od 11. listopadu 2007 do 31. října 2009. Zpráva o auditu doporučila zpětné vybrání částky 59 696,98 eura odpovídající nezpůsobilým výdajům. Společnost ECOSE byla informována o závěrech auditu dopisem ze dne 1. srpna 2013 a měla možnost předložit připomínky ve lhůtě dvou týdnů od doručení uvedeného dopisu.

[*omissis*]

8 Soukromou listinou ze dne 25. října 2013 zrušili navrhovatelé společnost ECOSE, aniž o tom byla EACEA informována.

[*omissis*]

11 Ve dnech 16. dubna, 19. května a 20. listopadu 2014 EACEA zaslala společnosti ECOSE upomínky doporučenými dopisy, které se vrátily s dodatkem „nevyzvednuto“.

12 Dne 22. srpna 2017 přijala Komise rozhodnutí C (2017) 5883 final o zpětném vybrání částky 59 696,98 eura od společnosti ECOSE navýšené o dlužné úroky (dále jen „napadené rozhodnutí“). Ze spisu však vyplývá, že toto rozhodnutí, zaslané do sídla společnosti ECOSE, nebylo doručeno.

13 V souladu s řeckým občanským soudním řádem přistoupila Komise k doručení napadeného rozhodnutí a platebního rozkazu prostřednictvím soudního exekutora. Dne 30. října 2018 se soudní exekutor dostavil s platebním rozkazem do místa bydliště navrhovatelů, K. Soulantikas však odmítl uvedené dokumenty převzít a podepsat. Soudní exekutor poté doručil napadené rozhodnutí vyvěšením v přítomnosti svědka, v souladu s ustanoveními řeckého občanského soudního řádu, která se použijí v případě odmítnutí převzetí písemnosti.

14 Téhož dne podali navrhovatelé odpor u Monomeles Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách – samosoudce, Řecko). Datum jednání před tímto soudem bylo stanoveno na 6. října 2020.

15 Dne 31. prosince 2018 navrhovatelé mimoto podali návrh na zastavení nuceného výkonu napadeného rozhodnutí u Tribunálu.

[*omissis*]

Právní otázky

[*omissis*]

K přípustnosti návrhu na předběžné opatření

29 Ve svém vyjádření ze dne 18. ledna 2019 Komise dospěla k závěru o nepřípustnosti návrhu na předběžné opatření z toho důvodu, že v rozporu s články 161 a 156 jednacího řádu nebyla podána žaloba na neplatnost napadeného rozhodnutí.

30 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že v souladu s článkem 299 SFEU, ve spojení s čl. 256 odst. 1 SFEU, čl. 39 odst. 1 a čl. 53 odst. 1 statutu Soudního dvora Evropské unie, má pouze předseda Tribunálu pravomoc rozhodnout o zastavení nuceného výkonu napadeného rozhodnutí. Pravomoc dotyčných vnitrostátních soudů se omezuje na kontrolu řádného provádění výkonu rozhodnutí.

31 Zadruhé, jak bylo uvedeno v bodě 23 výše, podle čl. 161 odst. 1 jednacího řádu se návrh na zastavení nuceného výkonu aktu Komise, podaný na základě článku 299 SFEU, řídí ustanoveními oddílu 2 uvedeného jednacího řádu, nadepsaného „Odklad provádění nebo nuceného výkonu a jiná předběžná opatření“. V tomto rámci je třeba uvést, že článek 156 téhož jednacího řádu stanoví odlišné procesní režimy v závislosti na právním základu návrhu na předběžné opatření. Požadavek stanovený v čl. 156 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, který podmiňuje přípustnost návrhu na odklad provádění aktu orgánu žalobou proti tomuto aktu podanou předtím či současně, je výslovně omezen na návrhy podané na základě článků 278 SFEU a 157 AE. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, se tato povinnost proto v projednávaném případě nutně neuplatní.

32 Zatřetí, splnění takové povinnosti by v projednávaném případě zbavilo navrhovatele práva na účinnou právní ochranu zakotveného v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie a zaručeného v článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950. Za účelem poskytnutí času potřebného k výkonu pravomoci kontroly řádného provádění výkonu rozhodnutí vnitrostátním soudům podle čl. 299 odst. 4 SFEU, musí být totiž za okolností projednávaného případu možné, aby unijní soud, který je k tomu jediný příslušný, případně rozhodl o zastavení nuceného výkonu rozhodnutí.

33 Za tohoto předpokladu je kromě toho třeba zdůraznit, že důvody předložené v rámci prokázání existence *fumus boni juris* musí spočívat v důvodech, které náležejí do pravomoci vnitrostátního soudu a jsou *prima facie* opodstatněné. Důvody týkající se legality rozhodnutí by totiž byly neúčinné, ledaže by byly vzneseny v rámci návrhu založeného na článku 278 SFEU, doprovázejícího hlavní žalobu podanou v souladu s článkem 263 SFEU, jelikož opodstatněnost rozhodnutí, které je podkladem pro výkon rozhodnutí, lze zpochybnit pouze před soudem rozhodujícím o zrušení rozhodnutí na základě tohoto ustanovení (viz rozsudek ze dne 4. července 2017, Systema Teknolotzis v. Komise, T-234/15, EU:T:2017:461, bod 90 a citovaná judikatura).

34 K tomu lze uvést, podobně jako činí Komise ve svém vyjádření ze dne 26. února 2019, aniž je v této fázi nezbytné rozhodnout o tom, zda jsou *prima facie* opodstatněné, že v projednávaném případě se některé z důvodů uváděných navrhovateli na podporu splnění podmínky *fumus boni juris* týkají právě vykonávacího řízení v Řecku a řádného provádění výkonu rozhodnutí, a spadají tudíž do pravomoci vnitrostátního soudu.

35 V důsledku toho směřuje projednávaný návrh vskutku k tomu, aby umožnil vnitrostátnímu soudu výkon jeho pravomocí vyplývajících z článku 299 SFEU.

36 Z výše uvedeného vyplývá, že námitka nepřípustnosti týkající se nepodání hlavní žaloby musí být zamítnuta.

[*omissis*]

K nákladům řízení

53 V souladu s čl. 158 odst. 5 a čl. 134 odst. 1 jednacího řádu je důvodné uložit navrhovatelům, že ponesou vlastní náklady řízení a vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení, nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA TRIBUNÁLU

rozhodl takto:

1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

2) Sofia Athanasiadou a Konstantinos Soulantikas ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

V Lucemburku dne 10. září 2019.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
M. Jaeger